

jo hjælpe sig ved at leie et Skib og maaffe ogsaa uden at leie et Skib; thi jeg antager ikke, at Preussen vilde sætte et Skib i Gang, fordi der blev et Skib mindre. Lad os nu først se, om det Tilfælde skulde indtræffe, at et af Skibene blev ubrugeligt, thi Preussen har saa megen ligefrem positiv Fordel af denne Route, at det ganske sikkert hellere vilde finde sig i, at der i nogen Tid gik et Skib mindre, end at det vilde gjøre saadanne Banfælgeligheder, som maaffe kunde gjøre det umuligt for os at forfætte Farten. Jeg tror ikke, at man skal frygte for, at der fra preussisk eller tydsk Side vil blive reist store Banfælgeligheder med Hensyn til denne Kontrakt, thi Tydskerne regne lige saa godt som vi, og de have set, at det er dem, der skumme Bløden af Kontrakten, medens det er os, der leverer Foderet til Køerne. Men ganske bortset derfra, saa vil det dog være besynderligt at paabegynde Bygningen af et stort Skib til 500,000 Kr. paa en Tid, hvor man slet ikke veed, om man beholder Routen.

Indenrigsministeren (Skeel): Overfor, hvad den ærede Ordfører sagde, vil jeg gjøre den Bemærkning, at, naar det skulde være saa overordentlig fordelagtigt for os alene at overtage Farten fra Korsør til Kiel, saa maatte det jo i samme Grad være fordelagtigt for Preussen, medens det vilde blive ufordelagtigt for os begge, dersom vi begge kom til at overtage Farten. Den ærede Ordfører forstaaer mig maaffe ikke? (Ordføreren: Jo!) Men iøvrigt maa jeg sige, at de Benge, som blive anvendt paa et Postdampskib, paa ingen Maade ville være tabte, selv om det senere — hvad jeg ikke antager — skulde vise sig, at det ikke var heldigt at opretholde Kontrakten; thi vi have meget god Brug for Dampskibe af denne Bestaffenhed ogsaa paa andre Roter. Jeg vil blot nævne, at vore Skibe i Storebælt ere utilstrækkelige og i Grunden usforvarlige til sine Løder af Naret, og jeg skal gjøre opmærksom paa, at vi have Brug for et Dampskib til Farten paa Island, saa at Postvæsenet ikke kunde siges at være overløst med Skibe, fordi det fik et nyt og godt Dampskib, selv om denne Fart — hvad jeg ikke antager — blev indstillet. Der er endnu et andet økonomisk Hensyn, som jeg tror maa have Betydning her, og det er det ikke ubetydelige Tab — et Tab, som maaffe er betydeligere, end man i Almindelighed er tilbøjelig til at tro — som fremkommer ved at bruge Dampskibe, der ere saa gamle som „Sylland“, fordi de efter deres hele Indretning bruge en uforholdsmæssig stor Mængde Kul. Hvad det har at betyde, er der maaffe Ingen, der har noget Begreb om, men det er en ganske overordentlig Merudgift, som resulterer af, at Dampskibene ere af ældre Konstruktion og mere kulforbrugende.

Wille: Jeg beklager, at den ærede Ord-

fører saa sild har fremsat en Argumentationsrække, som man ikke havde den fjerneste Anledning til at vente fra ham. Hans Betragtning var tidligere den, at det kunde nok gaa et Aar eller to med det Skib, vi havde paa Routen Korsør-Kiel-Nyborg, og han antydede ikke med et eneste Ord hverken her i Salen eller i Udvalget, at han vilde rette Angreb paa hele denne Route, til hvilken dette Dampskib skulde bruges. Dersom den ærede Ordfører var kommen med saadan Antydning tidligere, vilde det have været let at paavise, at flere af de Betragtninger, han søger at gjøre gjældende, ikke kunne holde Stik, men jeg skal kun i Korthed indskrænke mig til to Ting. Den første er den, at den ærede Ordfører har Ret, naar han tror, at Jernbanen fuldstændig kan erstatte Dampskibsforbindelsen Korsør-Kiel. Postforbindelsen vilde lide Staar, dersom den alene var henvisst til Jernbane og ikke havde Dampskibsforbindelsen Korsør-Kiel. Den anden Betragtning, som den ærede Ordfører gjorde gjældende, var den, at man havde en Tid af 15 Maanedere at løbe paa, idet nemlig Preussen ikke kunde sætte noget nyt Skib i Fart før efter 15 Maaneders Forløb. Den ærede Minister gjorde opmærksom paa, at i Tilfælde af Kontraktbrud ved Forsømmelse fra dansk Side var saadan Frist ikke givet. Jeg skal dertil sige en anden Bemærkning, at, naar først Melding var kommen fra preussisk Side om, at det om 15 Maanedere vilde sætte et Skib i Fart, kunde det lidt hjælpe, at vi begyndte at bygge, thi saa kom det preussiske Skib, hvad enten vi byggede et nyt Skib eller ikke. Ved Siden af den finansielle Betragtning, som var det Ærste, den ærede Ordfører gjorde gjældende, tillader jeg mig at gjøre gjældende en Række andre Betragtninger, som synes mig — uden at nogen nærmere Forklaring udføres — at gjøre det særdeles ønskeligt for os, at Farten Korsør-Kiel kan saa længe som muligt føres alene med danske Skibe.

Ordføreren: Ja, det har Ingen bestridt. Jeg vil kun sige til det ærede Medlem, at, naar han klager over, at jeg ikke i Udvalget har nævnt det, jeg nu har nævnt, da vilde det være aldeles berettiget, hvis jeg havde vidst det, og navnlig, hvis jeg havde vidst det og ikke anført det i Konferencen med Ministeren i Udvalget, men jeg blev først bekendt med de Forandringer, der ere indtraadte i Kontraktens Betydning, i Saar og endda kun fuldstændig i Dag. Det har ogsaa været en Grund for mig til ikke at drage dem frem her i Salen, forinden der ligefrem blev givet Anledning dertil; men det er jo en Ting, som atter kan komme frem til 3die Behandling, og da vil det ærede Medlem jo have rig Læglighed til at forsvare Dampskibet, og som Medlem af Udvalget kan det ærede Medlem jo der bringe Sagen frem. Det ærede Medlem talte om Kontraktbrud, men